

ikke længere et krav for at blive anset for stedforælder, at vedkommende er gift med en af den pågældendes forældre.

Efter *nr. 6* kan man med samtykke at tage en plejemors eller plejefars mellemnavn. Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002, § 24, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen er udformet således, at den svarer til § 4, stk. 1, nr. 5, om adgangen til at tage plejeforældres efternavne. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Efter *nr. 7* kan man med samtykke tage et mellemnavn, som ens ægtefælle bærer som mellem- eller efternavn. Efter den gældende navnelov er det ikke muligt at tage en ægtefælles mellemnavn. Det er dog i medfør af CPR-lovgivningen muligt at få en ægtefælles mellemnavn registreret som et såkaldt "adresseringsmellempavn" i CPR. Forslaget indebærer således, at de navne, som det tidligere har været muligt at benytte som adresseringsmellempavn, nu kan tages som mellemnavne. Bestemmelsen i *nr. 7* giver ikke hjemmel til at tage en tidligere ægtefælles mellem- eller efternavn som mellemnavn.

Om overvejelserne i den forbindelse henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Bestemmelsen giver endvidere adgang til som mellemnavn at tage et navn, som den pågældendes ægtefælle bærer som efternavn, hvis ægtefælles samtykker heri. Et sådant navn vil den pågældende kunne tage som efternavn efter reglerne i § 5, stk. 1. Der vil derfor som udgangspunkt allerede efter forslaget til § 11, stk. 1, nr. 2 være mulighed for at tage en ægtefælles efternavn som mellemnavn. Efter § 5, stk. 1, er det imidlertid en betingelse for at tage ægtefælles efternavn, at ægtefællerne derved får fælles efternavn. Da der af og til forekommer et ønske om, at ægtefæller på den ene side kan beholde deres eget efternavn, men på den anden side ønsker at tage ægtefælles efternavn som mellemnavn, er der i bestemmelsen givet særlig hjemmel hertil.

Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på samlevende, såfremt betingelserne i forslaget § 5, stk. 2, er opfyldt. Det er således som noget nyt muligt for samlevende, der efter § 5, stk. 2, kan tage et fælles efternavn, med samtykke at tage hinandens mellem- og efternavn som mellemnavn.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 5, stk. 2, om betingelserne.

I *stk. 2* fastslås det, at hvis ægtefælles, samleverens eller slægtens mellem- eller efternavn er et patronymnavn taget eller opnået på baggrund af lovforslagets

§ 7, stk. 1, nr. 1 og 2, kan det ikke tages som mellemnavn. Det gælder uanset, om det ansøgte navn ønskes taget på grundlag af et efternavn eller af et mellemnavn, jf. 1. og 2. pkt. Om baggrunden herfor henvises til det, der er anført i bemærkningerne til § 4, stk. 2.

I *stk. 2, 3. pkt.*, fastslås det endvidere, at man ikke kan tage et mellemnavn på grundlag af en slægtsmæssig eller lignende tilknytning til en person, der bærer navnet som mellemnavn, hvis navnet er et godkendt fornavn, som er taget som mellemnavn, jf. stk. 1. nr. 4. Et sådant fornavnmellempavn kan en ansøger altid selv tage direkte i medfør af bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, og stk. 2, 3. pkt. indebærer således alene, at det ikke er muligt at omgå forbuddet mod, at sådanne mellemnavne kan tages som efternavn, jf. forslaget til § 4, stk. 3.

I medfør af *stk. 3* kan ministeren for familie- og brugeranliggender fastsætte nærmere regler om samtykke efter bestemmelserne i § 11, stk. 1, nr. 5-7. Bestemmelsen svarer til forslaget til § 4, stk. 5, om efternavne. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Efter *stk. 4* kan et mellemnavn bortkastes, uden at der stilles nogen betingelser for dette. Bestemmelsen svarer med en mindre sproglig ændring til § 11, stk. 3, i den gældende navnelov. Bortkastelse kan efter forslaget ske ved ansøgning til ministerialbogsføreren (personregisterføreren), jf. § 16. Efter 2. pkt. bortfalder et mellemnavn, hvis det tages som efternavn. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 4, i den gældende navnelov.

I *stk. 5* fastsættes regler for adoptivbørns mellemnavne. Bestemmelsen svarer til forslaget til § 9, stk. 3 og 4, om adoptivbørns efternavne. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser. Da der ikke er pligt til at have et mellemnavn, er der ikke fastsat regler om mellemnavne svarende til § 9, stk. 1 og 2.

Til kapitel 3

Fornavne

Kapitlet regulerer adgangen og pligten til at tage et fornavn.

Til § 12

Bestemmelsen svarer til gældende ret, jf. navnelovens § 10. I overensstemmelse hermed indføres der ikke en regel om tvangsnavgivning, hvis pligten til at give et barn et fornavn ikke overholdes. Overtrædelse af denne pligt vil derimod som hidtil kunne straffes med bøde, jf. § 26, stk. 2, ligesom der vil kunne pålægges de eller den, der har forældremyndigheden,